

på at få FN ind i en så central rolle som muligt og derefter tage udgangspunkt i de forslag, som FN's udsending Brahimi kommer med.

Villy Søvnald (SF):

Jeg forstår godt, at statsministeren ikke vil gå ind i detaljer på nuværende tidspunkt. Det er fair nok, men det er sådan set heller ikke det, jeg beder om.

Jeg spørger: Er statsministeren enig i, at alle de strukturer – banker, opbygning af centrale rådgivende fora osv. – hvor USA sidder fundamentalt på magten, må overgives til irakerne eller til FN, så man har sikkerhed for, at det er FN og Irak, der bestemmer, hvilke væsentlige økonomiske beslutninger der skal tages i Irak? Det er jo ikke et spørgsmål om detaljer, det er et spørgsmål om en generel og principiel holdning til, hvem der skal have magten over Iraks økonomiske rigdomme.

Det samme gælder for så vidt for den militære kontrol: Er statsministeren enig i, at væsentlige beslutninger om militære handlinger fremover skal flyttes fra at være amerikanske beslutninger til at være FN-beslutninger, så man undgår gentagelser af f.eks. situationen i Falluja, hvor 600 mennesker blev slået ihjel i noget, der mindede om en hævnaktion?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis vi holder os til det principielle, som er det, vi med fornuft kan drøfte nu, vil jeg sige, at der er to ting, der i hvert fald for mig er afgørende, og den ene er, at man overdrager så megen autoritet, som man overhovedet kan, til en ny, midlertidig irakisk regering. Jeg vil sige, at jo flere ting man kan give denne midlertidige irakiske regering ansvaret for, desto bedre vil det være. Det er det ene hensyn.

Kl. 13.55

Det andet er, at vi skal sikre, at der sker en forbedring af sikkerhedssituationen i Irak. Vi er jo helt enige om, at sikkerhedssituationen er aldeles utilfredsstillende, og derfor er der altså et andet vigtigt hensyn at tage, nemlig at arbejdet bliver tilrettelagt på en sådan måde, at vi ikke forværrer, men forbedrer sikkerhedssituationen. Det er de to principper jeg synes det er vigtigt at holde fast i, og så vil jeg i øvrigt lægge afgørende vægt på, hvilke forslag FN kommer med, fordi jeg lægger megen vægt på, at FN får en central rolle at spille i det videre forløb.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Søvnald for sit sidste spørgsmål.

Villy Søvnald (SF):

Er det statsministerens opfattelse, at USA som krigsførende nation og som hårdhændet besættelsesmagt har kompromitteret sig i et sådant omfang i mange irakeres øjne, at USA skal spille om overhovedet nogen så kun en meget begrænset rolle i fremtidens Irak? Jeg spørger på baggrund af de billeder, vi har set fra fængslerne, og som vi diskuterede tidligere i dag,

Jeg kan henvise til, hvad f.eks. Jyllands-Posten skrev på lederplads i går. Jyllands-Posten har som bekendt ikke nogen tæt tilknytning til SF, men man skrev under overskriften »Krigen er tabt«: Vi må stiltfærdigt og i dyb resignation konstatere, at USA har tabt krigen. Nu er spørgsmålet kun, hvordan og hvornår USA får trukket sig tilbage uden at efterlade en helt uoverskuelig situation.

Deler statsministeren Jyllands-Postens opfattelse: At det peger i retning af, at den fulde kontrol skal gives videre til FN og til irakerne selv?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men skulle vi nu ikke lige se, hvad FN selv mener, at FN er i stand til?

Jeg vil lægge meget afgørende vægt på, hvad FN selv foreslår. Brahimi rejser i øjeblikket rundt i Irak og prøver at skabe basis for en bredere regering. Ud fra det vil FN stille nogle forslag, og dem vil jeg i hvert fald lægge stor vægt på, fordi vi ønsker en stærkere FN-rolle.

Lad mig så sige til hr. Villy Søvnald, at der er jo ikke noget opsigtsvækkende i at sige, at de amerikanske tropper så vel som andre udenlandske tropper skal forlade Irak, når situationen tillader det, og uden at efterlade sig et kaos. Det er jo det, det hele drejer sig om. Det skal ske så snart som muligt, vil jeg sige, men netop uden at man efterlader sig et kaos.

Hvis der bliver efterladt et tomrum, der bliver udfyldt af de værste banditter og terrorister, er vi jo kommet fra asken og i ilden. Derfor drejer det sig om at tilrettelægge en proces, der kan føre til, at de udenlandske tropper kan forlade Irak så hurtigt som muligt, men dog ikke hurtigere, end at det sikres, at en ny, demokratisk valgt regering i Irak kan etablere sig under velordnede og sikre forhold. Det er det, det drejer sig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.